

Я тебе непогасну, як вічність...

Нестор Чир

Я тебе непогасну, як вічність,
До причастя прошу і до віри.
Ти прости мою стомлену грішність,
І пробач недолугі зневіри.

Обійму я з тобою півсвіту,
Сонцем серця тебе обігрію.
Подаруй мені долю, як літо,
Її ниви коханням засію.